

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci žalobkyne **CTU strojárstvo, s. r. o.**, so sídlom Revolučná 910/30, Trenčianska Teplá, *zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Andreja Jaroša, spol. s r. o.*, so sídlom Námestie sv. Anny 361/20, Trenčín, proti žalovanému **Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, so sídlom Lazovná ulica 63, Banská Bystrica, o preskúmanie rozhodnutí žalovaného č. I/226/13204-98421/2010/990600-r a č. I/226/13204-98420/2010/990600-r, obe z 16. septembra 2010, konajúc o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S/68/2010-46 z 03. mája 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S/68/2010-46 z 03. mája 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobkyne, ktorou

sa žalobkyňa domáhala preskúmania a zrušenia vyššie uvedených rozhodnutí žalovaného, ktorými žalovaný potvrdil dodatočné platobné výmery Daňového úradu Trenčín (ďalej len „správca dane“) č. 645/230/41031/10/Fer a č. 645/230/41013/10/Fer, oba z 18. mája 2010, ktorými správca dane na základe výsledkov opakovanej daňovej kontroly podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov účinného do 31. decembra 2011 (ďalej len „zákon o správe daní“ alebo „zákon č. 511/1992 Zb.“) vyrubil rozdiel dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za zdaňovacie obdobia, v poradí uvádzaných dodatočných platobných výmerov, III. štvrťrok 2006 v sume 14.140,47 eura a I. štvrťrok 2006 v sume 1.895,33 eura. Dôvodom vyrubenia rozdielu dane bolo porušenie ustanovenia § 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov s účinnosťou do 31. decembra 2006 (ďalej len „zákon o DPH“), pretože v priebehu opakovanej daňovej kontroly sa nepreukázalo, že zdaniteľné plnenia boli uskutočnené osobami uvedenými na faktúrach predložených žalobkyňou. Konkrétne správca dane v kontrolovanom zdaňovacom období III. štvrťroka 2006 žalobkyni nepriznal nárok na odpočítanie DPH z dodávateľských faktúr č. DF-213 (2006/2006) DPH vo výške 87.191 Sk zo dňa 09. septembra 2006 za dodaný tovaru (zverák, kompresor, zväracie stoly, prevodovka a nasl.), č. DF-229 (2206/2006) DPH vo výške 43.484 Sk zo dňa 19. septembra 2006 za dodávku profilovanej ocele, vystavených obchodnou spoločnosťou Ria spol. s r. o., Národná 6, 974 01 Banská Bystrica, IČO: X., IČ DPH: S., za ktorú v čase dodania tovaru konal konateľ L., bytom J., správca dane taktiež nepriznal žalobkyni nárok na odpočítanie DPH z dodávateľských faktúr č. DF-197 (0608018) DPH vo výške 117.576 Sk zo dňa 24. augusta 2006 za predaj tovaru (Jakl 100 x 100 x 8) a č. DF-219 (0609020) DPH vo výške 177.745 Sk zo dňa 12. septembra 2006 za predaj tovaru (Jakl 70 x 70 x 6) vystavených obchodnou spoločnosťou PGP. Š, s. r. o., 8, 067 52 Čertižné, IČO: X., IČ DPH: S., za ktorú v čase dodania tovaru konal konateľ M., bytom P.. V kontrolovanom zdaňovacom období I. štvrťroka 2006 správca dane nepriznal žalobkyni nárok na odpočítanie DPH z dodávateľskej faktúry č. DF-046 (07/06/2006) zo dňa 24. marca 2006 za nákup tovaru (elektromotory, prevodovky, hydroagregát atď.) od dodávateľa L., L., J., IČO: X., DIČ: S..

Krajský súd v Trenčíne v medziach žaloby podanej žalobcom preskúmal napadnuté rozhodnutia, prvostupňové rozhodnutia správcu dane a konanie, ktoré predchádzalo ich vydaniu a dospel k záveru, že rozhodnutia a postup správneho orgánu sú v súlade so zákonom. Krajský súd v odôvodnení rozsudku poukázal na výsledky dokazovania

vykonaného pri preverovaní nákupu tovarov od vyššie uvedených sporných dodávateľov žalobkyne. Podľa krajského súdu vykonaným dokazovaním zo strany správcu dane sa spochybnili daňové doklady predložené žalobkyňou na preukázanie ňou deklarováných zdaniteľných plnení. Podľa krajského súdu pre posúdenie veci bolo rozhodné, či žalobkyňa splnila podmienky podľa § 49 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 51 ods. 1 písm. a/, a § 71 ods. 2 písm. b/ zákona o DPH, t. j. či sa uskutočnilo medzi žalobkyňou ako platiteľkou dane a dodávateľmi M. a L. zdaniteľné plnenie v zmysle zákona o dani z pridanej. Krajský súd v nadväznosti na výsledky dokazovania a s odkazom na ich zhrnutie v napadnutom rozhodnutí žalovaného sa stotožnil so skutkovými zisteniami správcu dane a žalovaného druhostupňového správneho orgánu ako aj s ich právnym záverom, že žalobkyňa nespĺnila podmienky na odpočet dane z pridanej hodnoty, pretože hodnoverne nepreukázala, že zdaniteľné plnenia uskutočnili dodávatelia žalobkyne - M. a L. a ich obchodné spoločnosti, ktoré boli uvedené na faktúrach. Podrobnosti o výsluchu žalobkyne ako aj o zisťovaní osôb dodávateľov uviedol žalovaný v odôvodnení napadnutých rozhodnutí, na ktoré krajský súd v tejto súvislosti poukázal. Z výpovedí svedkov vyplynulo, že konatelia a spoločníci dodávateľov žalobkyne sú osoby, ktoré sa nezdržujú v mieste trvalého pobytu, príp. v mieste podnikania určeného podľa výpisu z obchodného registra, a preto nemohli byť vypočítaní na ozrejmenie, či dodanie tovaru sa realizovalo tak, ako bolo uvedené na faktúrach. Písomné vyjadrenia M. a L. sa javia ako nedôveryhodné, pretože vychádzali z podkladov, ktoré nemali k dispozícii, pretože sú bezdomovcami, a teda žiadne hodnoverné doklady k preukázaniu uskutočnenia obchodu nemali. Krajský súd má za to, že žalobkyňa v preskúvanom daňovom konaní neodstránila pochybnosti o osobách dodávateľov, a preto nebolo možné prihliadnuť na jej tvrdenie, že s dodaným tovarom ďalej obchodovala. Krajský súd s poukazom na znenia § 19 ods. 1 zákona o DPH, § 49 ods. 1 a ods. 2 zákona o DPH a § 51 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 v spojení s § 71 ods. 1 a ods. 5 zákona o DPH konštatoval, že žalobkyňa nepreukázala splnenie podmienok nároku na odpočet dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie I. a III. štvrt'rok 2006.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol tak, že podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) neúspešnej žalobkyňi uplatnené právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ OSP, domáhajúc sa, aby Najvyšší súd

Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmenil tak, že vyhovie jej žalobnému petitu a zruší napádané rozhodnutia žalovaného. Žalobkyňa napádaným rozhodnutiam vytýka nesprávne právne a skutkové posúdenie prejednávanej veci.

Žalobkyňa s poukazom na ustanovenia § 49 ods. 2 písm. a/ a § 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH má za to, že podmienky dané uvedenými ustanoveniami zákona o DPH pre odpočítanie DPH boli žalobkyňou riadne splnené. Žalobkyňa so správcom dane spolupracovala, predložila faktúry, pokladničné doklady o zaplatení v hotovosti a dodacie listy, ktorými osvedčila riadne dodanie tovaru, pričom zároveň poukázala na preverenú skutočnosť, že tovar zakúpený od spochybňovaných dodávateľov bol ďalej predaný obchodným spoločnostiam POVATECH, a. s., LAMZA, s. r. o., a podnikateľovi R.. Žalobkyňa namieta, že správne orgány ako i krajský súd sa vôbec nevysporiadali so skutočnosťou pôvodu nadobudnutia ďalej predaného tovaru, pričom dosiaľ nikto nespochybnil vlastnícke právo žalobkyne k tomuto tovaru.

Podľa žalobkyne nie je spravodlivé od nej ďalej požadovať, aby iným spôsobom ako predložením daňových dokladov preukázala, že postupovala v súlade so zákonom o DPH a vznikol jej nárok na odpočítanie DPH.

Žalobkyňa namieta porušenie princípu individuálnej zodpovednosti za porušenie právneho predpisu, nakoľko ona nemôže zodpovedať za porušenie povinností súvisiacich s vedením účtovníctva a právnych predpisov treťou osobou, t. j. konanie jej dodávateľov jej nemôže byť na ťarchu. Žalobkyňa uvádza, že v čase realizácie sporných obchodov nemala vedomosť o tom, že dodávateľské subjekty sú problémovými daňovými subjektmi. Skutočnosť, že sa správcovi dane nepodarilo preukázať uskutočnenie sporných zdaniteľných plnení preverením účtovníctva predmetných dodávateľov, nemôže mať vplyv na vznik nároku žalobkyne na odpočet DPH.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 18. júla 2011 navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu ako vecne právny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho

pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne proti rozsudku krajského súdu priznať úspech nie je možné.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 250i ods. 3 OSP na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o správe daní v daňovom konaní sa postupuje v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných osôb zúčastnených v daňovom konaní.

Podľa § 2 ods. 3 zákona o správe daní správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo.

Podľa § 2 ods. 6 zákona o správe daní pri uplatňovaní daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane.

Podľa § 15 ods. 1 prvé dve vety zákona o správe daní daňovou kontrolou zamestnanec správca dane zisťuje alebo preveruje základ dane alebo iné skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti, a to u daňového subjektu alebo na mieste, kde to účel kontroly vyžaduje. Daňová kontrola sa vykonáva v rozsahu, ktorý je nevyhnutne potrebný na dosiahnutie účelu podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Za daňovú kontrolu sa považuje aj kontrola oprávnenosti vrátenia dane alebo kontrola na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu podľa osobitného zákona, alebo kontrola uplatnenia daňového bonusu podľa osobitného zákona, alebo kontrola použitia tovaru oslobodeného od dane podľa osobitných zákonov.

Podľa § 15 ods. 5 zákona o správe daní daňový subjekt, u ktorého sa vykonáva daňová kontrola (ďalej len „kontrolovaný daňový subjekt“), má vo vzťahu k zamestnancovi správca dane právo:

- a) na predloženie služobného preukazu zamestnancom správca dane a písomného poverenia zamestnanca správca dane na výkon daňovej kontroly,
- b) byť prítomný na rokovaní so svojimi zamestnancami,
- c) predkladať v priebehu daňovej kontroly dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia, najneskôr v lehote podľa odseku 10 druhej vety,
- d) nahliadnuť do zápisnice z miestneho zisťovania vykonaného u iného daňového subjektu v súvislosti s daňovou kontrolou vykonávanou u kontrolovaného daňového subjektu,
- e) klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní,
- f) vyjadriť sa ku skutočnostiam zisteným pri daňovej kontrole, k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť, aby v protokole boli uvedené jeho vyjadrenia k nim,
- g) nahliadnuť do zapožičaných dokladov u správca dane v jeho obvyklej úradnej dobe.

Podľa § 15 ods. 6 zákona o správe daní kontrolovaný daňový subjekt má vo vzťahu k zamestnancovi správca dane tieto povinnosti:

- a) umožniť poverenému zamestnancovi správca dane vykonať daňovú kontrolu,
- b) zabezpečiť vhodné miesto a podmienky na vykonanie daňovej kontroly,
- c) poskytovať požadované informácie sám alebo ním určenou osobou,

- d) predkladať účtovné a iné doklady, ktoré preukazujú hospodárske operácie a účtovné prípady v písomnej forme alebo v technickej forme vrátane evidencie a záznamov, ktorých vedenie bolo správcom dane uložené, a podávať k nim ústne alebo písomné vysvetlenia,
- e) predkladať v priebehu daňovej kontroly všetky dôkazné prostriedky preukazujúce jeho tvrdenia najneskôr v lehote podľa odseku 10 druhej vety,
- f) umožňovať vstup do sídla kontrolovaného daňového subjektu a do jeho prevádzkových priestorov a umožňovať rokovanie s jeho zamestnancom,
- g) zapožičať doklady a iné veci mimo sídla alebo prevádzkových priestorov kontrolovaného daňového subjektu alebo poskytnúť výpisy, prípadne kópie (§ 14 ods. 3).

Podľa § 15b ods. 2 zákona o správe daní na opakovanú daňovú kontrolu sa vzťahujú ustanovenia § 15.

Z ustanovení § 29 ods. 1 a ods. 2 zákona o správe daní vyplýva, že dokazovanie vedie správca dane, ktorý vedie daňové konanie, pričom dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Podľa § 29 ods. 4 zákona o správe daní ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov (priznania, hlásenia, odpovede na výzvy správcu dane a pod.), o svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

Podľa § 29 ods. 8 zákona o správe daní daňový subjekt preukazuje všetky skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Podľa § 30 ods. 3 v spojení s § 30 ods. 6 a 7 zákona o správe daní rozhodnutie obsahuje odôvodnenie, ak tak ustanovuje tento zákon. V odôvodnení sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, aké úvahy ovplyvnili hodnotenie dôkazov a použitie právnych predpisov, na základe ktorých sa rozhodovalo.

Podľa § 19 ods. 1 veta prvá a druhá zákona o DPH účinného do 31. decembra 2006 daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník.

Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a/ zákona o DPH platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na účely svojho podnikania ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. **Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.**

Podľa § 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a/ má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

Podľa § 51 ods. 2 zákona o DPH platiteľ vykoná odpočítanie dane podľa § 49 ods. 2 písm. a/, c/ alebo d/ v zdaňovacom období, v ktorom právo na odpočítanie dane vzniklo, alebo v prvom zdaňovacom období nasledujúcom po zdaňovacom období, v ktorom právo na odpočítanie dane vzniklo, ak do uplynutia lehoty na podanie daňového priznania za zdaňovacie obdobie, v ktorom právo na odpočítanie dane vzniklo, má doklad podľa odseku 1 písm. a/, c/, alebo d/; ak platiteľ do uplynutia lehoty na podanie daňového priznania nemá doklad podľa odseku 1 písm. a/, c/, alebo d/, vykoná odpočítanie dane v tom zdaňovacom období, v ktorom dostane doklad podľa odseku 1 písm. a/, c/, alebo d/. Platiteľ vykoná odpočítanie dane podľa § 49 ods. 2 písm. b/ v zdaňovacom období, v ktorom daň uviedol v záznamoch podľa § 70.

Podľa § 51 ods. 3 zákona o DPH odpočítanie dane platiteľ vykoná tak, že od celkovej výšky dane za príslušné zdaňovacie obdobie odpočíta celkovú výšku odpočítateľnej dane za príslušné zdaňovacie obdobie.

Podľa § 71 ods. 1 veta prvá zákona o DPH pri každom dodaní tovaru a dodaní služby v tuzemsku pre zdaniteľnú osobu a pre právnickú osobu, ktorá nie je zdaniteľnou osobou, je platiteľ povinný vyhotoviť faktúru.

Podľa § 71 ods. 2 zákona o DPH faktúra musí obsahovať:

- a) meno a adresu sídla, miesta podnikania, prípadne prevádzkarne platiteľa, ktorý dodáva tovar alebo službu, a jeho identifikačné číslo pre daň,
- b) meno a adresu sídla, miesta podnikania, prípadne prevádzkarne alebo bydliska príjemcu tovaru alebo služby a jeho identifikačné číslo pre daň, ak mu je pridelené,
- c) poradové číslo faktúry,
- d) dátum, keď bol tovar alebo služba dodaná, alebo dátum, keď bola platba podľa odseku 1 prijatá, ak tento dátum možno určiť a ak sa odlišuje od dátumu vyhotovenia faktúry,
- e) dátum vyhotovenia faktúry,
- f) množstvo a druh dodaného tovaru alebo rozsah a druh dodanej služby,
- g) základ dane, jednotkovú cenu bez dane a zľavy a rabaty, ak nie sú obsiahnuté v jednotkovej cene,
- h) sadzbu dane alebo údaj o oslobodení od dane, i) výšku dane spolu v slovenských korunách.

Z administratívneho spisu vyplýva, že správca dane aplikujúc zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 3 zákona o správe daní s prihliadnutím na jeho povinnosť dbať, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, vykonal rozsiahle dokazovanie. Záver, ktorý správca dane zo zistených skutkových okolností urobil a žalovaný ustálil, zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o DPH. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobcom predložené daňové doklady a dôkazy na preukázanie deklarovaneho nákupu tovarov od dodávateľov Ria spol. s r. o., PGP. Š, s. r. o., a L., LP SLOVAKIA s miestom podnikania J., vo svetle výsledkov dokazovania nespĺňajú zákonné kritérium dostatočnej preukaznosti oprávnenosti nároku na odpočítanie

DPH podľa § 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a/ zákona o DPH ako i vierohodnosti účtovnej evidencie žalobcu (§ 29 ods. 8 zákona o správe daní).

Vo vzťahu k tvrdenému splneniu si dôkaznej povinnosti žalobkyňou predložením faktúr, pokladničných dokladov a dodacích listov, ktorými mala osvedčiť riadne dodanie tovaru, možno poukázať na zásadu materiálnej pravdy premietnutú do povinnosti správcu dane preveriť základ dane alebo iné skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti (§ 15 ods. 1 zákona o správe daní) v spojení so zásadou voľného hodnotenia dôkazov správcom dane (§ 2 ods. 3 zákona o správe daní) a dôkazným bremenom daňového subjektu, ktoré ho v daňovom konaní zaťažuje mierou v závislosti na nároky kladené hmotnoprávnymi predpismi upravujúcimi tú ktorú preverovanú daňovú povinnosť.

Ak sa správcovi dane pri hodnotení obsahu listinných dôkazov javí potrebné preveriť ich vierohodnosť, je na správcovi dane vykonávajúcim dokazovanie a jeho úvahe, aké dôkazy vykoná, akým spôsobom dokazovanie doplní, akú hodnovernosť, dôkaznú silu a schopnosť zvrátiť závery vyplývajúce z realizovaného dokazovania z nich vyvodí, a to predovšetkým s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy vyplývajúce zo zistení, ktoré už má správca dane v priebehu konania k dispozícii. Je pochopiteľné a bežnou praxou, že preverenie nákupu tovaru daňovým subjektom uplatňujúcim si nárok na vrátenie DPH a splnenie podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH, správca dane preveruje u dodávateľa tovaru kontrolou ním vedeného účtovníctva a iných skutočností, ktoré potom správca dane vyhodnotí každú zvlášť a všetky vo vzájomnej súvislosti. K vierohodnosti predkladaných dôkazov neprispeli skutočnosti, že konateľmi dodávateľských obchodných spoločností ako i dodávateľom ako fyzickej osoby boli bezdomovci, u ktorých doplneným dokazovaním vyšlo najavo, že napr. Ľ. bol v čase zisťovania jeho pobytu správcom dane už vyše desať rokov bezdomovcom, teda i v čase realizácie sporného nákupu tovaru žalobkyňou od obchodnej spoločnosti, ktorej bol konateľom alebo od neho samého ako podnikateľa. Taktiež vierohodnosť obsahu žalobkyňou predkladaných daňových dokladov nepodporí skutonosť, že konateľ obchodnej spoločnosti PGP. Š, s. r. o. M. je taktiež bezdomovcom, pričom je evidovaný ako konateľ vo viacerých obchodných spoločnostiach, ktoré, rovnako ako všetci spochybnení dodávatelia žalobkyne, si neplnia oznamovacie a daňové povinnosti, s príslušnými správcami daní nekomunikujú a ako fyzické osoby nie sú k zastihnutiu pre účely doručenia úradných zásielok z dôvodu zabezpečenia ich účasti na výsluchu v rámci správy daní, príp. daňového konania. Vo svetle

týchto skutočností sa výpoveď žalobkyne ohľadne dodania kupovaného tovaru vyššie uvedenými osobami prostredníctvom motorových vozidiel javí ako nepresvedčivá, nemajúca oporu vo vyššie uvedených zisteniach ako i v zistení, že uvedení dodávateľa v čase dodania tovaru nemali na seba evidované žiadne motorové vozidlá.

Zákon č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov upravuje povinnosti uchovávania a ochrany účtovnej dokumentácie (§ 35 a 36 uvedeného zákona), pričom podľa § 35 ods. 5 zákona citovaného zákona účtovná jednotka je povinná pred svojím zánikom alebo pred skončením podnikania alebo inej zárobkovej činnosti zabezpečiť uchovanie účtovných záznamov. Absencia splnenia si tejto povinnosti troma dodávateľmi žalobkyne v dvoch štvrtročných zdaňovacích obdobiach DPH taktiež spôsobuje pochybnosti o dôveryhodnosti daňových dokladov vystavených týmito podnikateľmi.

Vzhľadom na vyššie uvedené a v spojení s citovanými ustanoveniami zákonov Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní napadnutých rozhodnutí správnych orgánov dospel k záveru, že námietky žalobkyne vznesené v odvolaní nie sú dôvodné, a preto rozhodol podľa § 219 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta OSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Nakoľko zákonom č. 479/2009 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní a poplatkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov bolo s účinnosťou od 01. januára 2012 zrušené Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky so sídlom v Banskej Bystrici, ktorého pôsobnosť a právomoci na úseku správy daní a poplatkov prešli na novozriadené Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, podľa informácií poskytnutých Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky v Bratislave, t. č. pre oblasť správy daní a poplatkov pôsobiace na adrese Lazovná ulica 63, 974 01 Banská Bystrica, Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 107 ods. 4 OSP v spojení s § 250 ods. 4 OSP na strane žalovaného koná s vyššie uvedeným právnym nástupcom pôvodne uvádzaného žalovaného.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 224 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP a § 250k ods. 1 OSP,

keď žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci náhradu trov konania nepriznal a žalovanému v takomto konaní nárok na náhradu trov zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

P o u č e n i e : P r o t i t o m u t o r o z s u d k u o p r a v n ý p r o s t r i e d o k n i e j e p r í p u s t n ý .

V Bratislave 28. júna 2012

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Petra Slezáková